

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De susurronibus. cap. cxviii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

nem vanum & mendacem longè fac à te. Testis falsus interibit. Ne sis falsus testis contra tuum ciuem.

Eccl. 7.

Calumnia conturbat sapientem, & perdet robur cordis illius.

Sap. 1.

Os quod mentitur, occidit animam.

Zach. 8.

Iuramentum mendax ne diligatis: Omnia enim hæc sunt quæ odi, dicit Dominus omnipotens.

Dan. 13.

Confurgentes duo presbyteri in medio populi, posuerunt manus suas super caput eius. Quæ flens suspexit ad cælum: erat enim cor eius fiduciam habens in Domino. Et dixerunt presbyteri, Cum deambularem in pomario soli, ingressa est hæc cum duabus puellis, & clausit ostia pomarij: & dimisit à se puellas. Venitque ad eam adolescens, qui erat absconditus, & concubuit cum ea. Porro nos cum essemus in angulo pomarij, videntes iniquitatem, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pariter commiseri. Credidit eis multitudo quasi senibus & iudicibus populi, & condemnauerunt eam ad mortem. Exclamauit autem voce magna Susanna, & dixit: Deus æterne, qui absconditor es cognitor, qui nosti omnia antequam fiant, tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me.

Eccl. 7.

Noli arare mendacium aduersus fratrem tuum: neque in amicum similiter facias. Noli velle mentiri omne mendacium: affiduitas enim illius non est bona. Macula mala in homine, mendacium. Ab immundo quid mundabitur? & à mendaci quid veri proficietur? Melior est fur, quam qui perpetuò iurat: ambo perditionem hæreditabunt.

Act. 5.

Vir quidam, nomine Ananias, cum vxore sua Sapphira vendidit agrum, & fraudauit de pretio conscia vxore sua.

1. Jo. 2.

Omne mendacium ex veritate non est.

Gal. 4.

Inimicus factus sum vobis, verum dicens vobis.

Anonymi. f. Bas.

Neque in forensibus concertationibus, neque in alijs actionibus aptum est mendacium ijs, qui rectum ac verum vitæ iter capessendum sibi proposuerunt.

Mendacium extrema improbitatis linea.

Extrema improbitatis linea est mendacium. Videtur quodammodo oratio, cum semel à veritatis curriculo deflexerit, in multas & periculosas absurditates præceps ferri.

Prolapsio à veritate, hallucinatio & cæcitas mentis est.

Veritas vna est: mendacium multiplex.

Chryf.

Mendacium in altum assurgit: mutua fides fugam corripuit: veritas terram reliquit: calumniatores falsum vendunt, in mutua perniciem mentientes: iusiurandum omne absumpserunt hi, qui hoc vno nomine Deum norunt, quod iurant.

Falsæ opiniones atque sententiæ, per innumera mendacia grassantes, vnam & eandem doctrinam suam narrationem non habent.

De susurronibus. CAP. CXVIII.

Eccl. 21.

SUSURRO coinquinabit animam suam: & vbiunque habitabit, odio habebitur. Susurro & bilinguis maledictus: multos enim turbauit pacem habentes. Non appelleris susurro: & lingua tua ne capiaris, & confundaris.

28.

5.

De die & hora mortis nostræ: & quòd ad eam nos præparari oporteat.

CAP. CXIX.

Psal. 38.

Vis est homo qui viuet, & non videbit mortem? Para ad exitum opera tua: & præparare ad agrum. Patres nostri & Propheta vbi sunt? nam in æternum viuent? Vnus omnibus introitus ad vitam, & vnus exitus.

sap.

7.

In om-